בבית-משפט השלום בתל-אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר | **18 בפברואר 2019**

<#1#>

בפני: כבוד השופטת רחל ערקובי

בעניין:

<u>התובע</u>: **אורבן נדל"ן**

- נ ג ד -

<u>הנתבע</u>: **גב' שרון שפורר**

<u>נוכחים</u>: **ב"כ התובע עו"ד עמוס ון-אמדן**
הנתבע וב"כ הנתבע עו"ד עמוס נווה, המתמחה טל רודריג

<u>העדים</u>: **1. ע.ה/14, מר דוד טור**
2. ע.ה/15, מר יוסי חן

<u>פרוטוקול</u>

כב' הש' ערקובי: אפשר? אדוני, תודה. כן אנחנו בישיבת הוכחות בתביעה של חברת אורבן נגד גברת שפורר, מטעם התובעת עורך דין ון-אמדן, מטעם הנתבע עורך דין נווה והמתמחה?

עו"ד נווה: כן, המתמחה טל רודריג.

מר רודריג: כן, טל רודריג.

כב' הש' ערקובי: טל רודריג, אנחנו בעד הכנה מספר 14 מר דוד טור,

מר טור: טור.

כב' הש' ערקובי: בוקר טוב אדוני אתה מוזהר שעליך לומר את את האמת אחרת תהיה צפוי לעונשים הקבועים על פי חוק, (לא ברור) תענה לשאלות של עורך דין נווה, אני מקווה שזה יהיה קצר ולעניין, בכבוד אדוני.

בבית-משפט השלום בתל-אביב - יפו

ת״א 22755-06-14 אורבן נדל״ן י.ד. בע״מ נ׳ שפורר **18 בפברואר 2019**

<u>ע.ה/14 מר דוד טור, לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה ראשית לעורך הדין עמוס נווה:</u>

עו״ד נווה: זה בסדר? (לא ברור), אוקיי,

עו״ד ון-אמדן: תיהי בקריאה, אם הכל כאן יקרוס נצטרך אותך.

עו״ד נווה: אתה יכול לספר מה העיסוקים שלך כיום?

העד, מר טור: אני? יש לי מסעדות, יש לי רשת שקוראים לה סוסו, ויש לי חופי ים.

כב׳ הש׳ ערקובי: מה זה?

עו״ד נווה: רשת שקוראים לה מה?

העד, מר טור: יש לי רשת שקוראים לה ״סוסו ובניו״, יש לי המבורגרים, שזה עיקר העיסוקים שלי. בעברי הייתי מתעסק יותר במועדונים, בשנים האחרונות אני מתעסק יותר במסעדות, יש לי שני חופי ים, ואני אבא לשני ילדים, בחצי משרה.

כב׳ הש׳ ערקובי: יש לנו עוד אורח שהגיע, הוא קשור אלינו, הוא עד?

עו״ד נווה: לא.

כב׳ הש׳ ערקובי: לא, אוקיי, תודה, כן בבקשה.

עו״ד נווה: מאיפה אתה מכיר את דודו, אנחנו קוראים פה דודו למי שאתה אולי מכיר כדיגמי, (לא ברור) דיגמי.

העד, מר טור: אני מכיר את דודו דיגמי רק בתור בן אדם שמסתובב בלילות ומבלה, ובחלק מהפעלים הוא בא גם למקומות שלי, בחור מאוד נחמד בסך הכל.

כב׳ הש׳ ערקובי: (לא ברור), רק תדבר יותר לאט אני לא קולטת מה שאתה אומר, האקוסטיקה כאן לא, אני לא שומעת את ההקלטה אני שומעת אותך.

העד, מר טור: אוקיי.

כב׳ הש׳ ערקובי: האקוסטיקה קצת בעייתית אני לא קולטת את המילים, רק (מדברים ביחד).

עו״ד נווה: אמר ״אני מכיר אותו כמי שמבלה בלילות, לפעמים במקומות שלי, מכיר אותו כבן אדם מאוד נחמד״.

העד, מר טור: כן, ועכשיו אחרי שהסברתי למה אני פה אז הבנתי שזה משהו שקשור לכתבות שהיו בגלובס, ראיתי אותה פה בחוץ, היא הסבירה לי.

כב׳ הש׳ ערקובי: אוקיי, תודה אדוני, כן בבקשה.

עו״ד נווה: אוקיי, אז באיזה מקומות שלך הוא היה מבלה?

העד, מר טור: קפה אירופה בדרך כלל, היה לי פעם מועדון שקראו לו החתול והכלב, וזהו פה זה נגמר.

כב׳ הש׳ ערקובי: תודה.

עו״ד נווה: אתה מכיר את כל מי שמבלה במועדונים שלך, מניח שיש הרבה כאלה.

העד, מר טור: אני לא מכיר את כולם אבל מכיר הרבה מאוד אנשים, אני מכיר אלפי אנשים, זה חלק מהעיסוק שלי.

עו"ד נווה: אז למה את דודו אתה מכיר ככה באופן ספציפי אם אתה יכול להסביר?

העד, מר טור: אני לא מכיר אותו באופן ספציפי אני מכיר אותו בתור אחד מתוך מאות אם לא אלפים אנשים שאני מכיר, מה לעשות אנשים שמבזבזים קצת יותר כסף אז אני מכיר אותם קצת יותר.

ש: אוקיי, אז הוא היה מבזבז הרבה כסף,

ת: יחסית, יכול להיות שהוא יותר נחמד, זה הכל.

ש: יכול להיות שמה, סליחה?

עו"ד ון-אמדן: הוא יותר נחמד, זה הכל.

עו"ד נווה: סליחה, עורך דין ון-אמדן, תן לעד לענות.

עו"ד ון-אמדן: זה לא, לא, הוא ענה כבר, אתה לא שמעת,

עו"ד נווה: בסדר, אתה מפריע לי, רק התחלנו היום.

העד, מר טור: כן, אני איתך, תתחיל, יכלתם פשוט לבקש ממני לבוא בלי כל התהליך של השוטרים הביתה וכל זה.

עו"ד נווה: בסדר, אנחנו, אתה פה,

העד, מר טור: היה ממש לא נעים.

עו"ד נווה: אתה פה וזה מה שחשוב,

העד, מר טור: אני פה, (מדברים ביחד), רק אומר שהייתם מבקשים בצורה נורמלית שאני אגיע ואני פשוט אגיע.

כב' השי' ערקובי: (מדברים ביחד), מר טור, בבקשה, כן בבקשה.

עו"ד נווה: הוא היה נכנס חינם למועדונים שלך?

העד, מר טור: אני באמת שלא זוכר, אני לא זה שאחראי על הכניסות.

עו"ד נווה: ידוע לך אם הוא היה משתמש בסמים במועדונים שלך?

העד, מר טור: לא, לא יודע לי דבר כזה.

ש: מכר סמים במועדונים שלך?

ת: בטח שלא מכר לי, אבל זה העבודה שלכם לגלות.

ש: הוא מבלה במועדונים שלך גם היום?

ת: היום אין לי מועדונים.

ש: אין בכלל?

ת: לא.

ש: אוקיי. איך הגעת להיות שותף במועדון ה"בייבי דולס"?

ת: (לא ברור), אני שותף, אני לא שותף במועדון ה"בייבי דולס" ולא הגעתי להיות שותף במועדון ב"בייבי דולס".

ש: אז מה,

כב׳ השי ערקובי: היית שותף?

עו״ד נווה: אז מה,

העד, מר טור: לא הייתי שותף.

עו״ד נווה: אז תספר לי מה היה החלק שלך שמה,

העד, מר טור: חוץ מכתבה שאני חושב שגם כן אתם כתבתם, שאני נכנסתי למועדון ה״בייבי דולס״, לא היה לי שום חלק בזה, לא בהתחלה, לא באמצע ולא בסוף, אולי הייתה כוונה בהתחלה לקחת אותי אבל לא הסכמתי להיות חלק מזה.

עו״ד נווה: אז תספר לנו, בו תספר לנו מה כן היה, זאת אומרת, מה הם הציעו לך ורצית שלא, פשוט תגיד מה היה.

העד, מר טור: הציעו לי (לא ברור), זאביק שהיה עובד אצלי פעם, זה מנדלסון שהיה עובד אצלי פעם רצה לפתוח מועדון, בהתחלה הוא תיאר אותו בתור מועדון מסוג מסוים, אחר כך הבנתי שזה אמור להיות מועדון חשפנות או משהו כזה, מהתחלה אמרתי שאני לא מעוניין, בדרך הספיקה לצאת כתבה שאמרה שאני הבעלים של מועדון חשפנות, מאז אני מנסה להוריד את הכתבה הזאת אבל היא עדיין שם. רגע, סליחה, לא הייתי.

ש: אוקיי, איפה הוא היה עובד אצל, זאב מנדלסון?

ת: זאביק היה עובד אצלי גם בחתול הכלב, אני חושב, וגם לפני זה במקום שקראו לו ״סטורי״ בשנת 2000, מ-2000 עד 2006 או 2007.

ש: אז מתי זה קורה שהוא מציע לך להצטרף,

ת: (מדברים ביחד) מתי זה היה אבל זה היה לפני כמה שנים טובות.

ש: לפני 2010, אחרי 2010?

ת: אני באמת שלא זוכר, לא יודע, אפשר להסתכל בכתבות.

ש: אוקיי, בסדר, את הכתבות אנחנו,

ת: כן.

ש: אנחנו מכירים. והוא היה מהמקימים של ה״בייבי דולס״?

ת: אני באמת שלא יודע.

ש: לא, הוא מציע לך להצטרף,

ת: אז כנראה שהוא היה. ככה אני חושב שזה היה אבל, אתה יכול לברר מי היו הבעלים.

ש: כן, לא, אני שואל אותך.

ת: אני לא יודע מי הבעלים, זאביק היה מבחינתי הבן אדם שפנה אלי, שרצה שאני אהיה חלק מזה, אבל לא רציתי להיות חלק מזה.

ש: אתה יודע אם דודו היה מהבעלים של המועדון או שרק חלק,
ת: אני לא יודע, אבל אני גם קראתי את הכתבות, לפי מה שהיה כתוב בכתבות זה היה, גם השם שלי השתרבב לשם, בתודות לכל מיני כתבים, אבל לא הייתי.
ש: למה לא רצית להצטרף למיזם הזה?
ת: הייתי עסוק מדי וזה חלק מהדברים שלא רציתי להיות חלק מהם, לא ידעתי בדיוק איזה סוג של מועדון זה יהיה, לא היה כל כך מובן, לא רציתי להיות, זכותי.
ש: כן, כן.
ת: חוץ מזה הייתי מספיק עסוק בתקופתו.
ש: כי אתה לא רוצה להיות שותף במועדוני חשפנות?
ת: א' בתור הנחה בסיסית אני לא רוצה להיות שותף במועדון חשפנות, זה לא היה כל כך ברור בהתחלה שזה הולך לכיוון הזה, אבל אם תשאל אותי היום אני עוד פעם אגיד לך לא, רק בגלל שאני עסוק מדי ואני לא רוצה, יש מספיק דברים לעשות.
ש: אוקיי. נחקרת פעם במשטרה בקשר למעורבות שלך ב"בייבי דולס" או,
עו"ד ון-אמדן: אני מציע שחברי לא, האם באיזשהו עניין נחקרת אי פעם במשטרה, והעד יענה.
עו"ד נווה: אני לא מצליח להבין מה אתה,
העד, מר טור: לא נחקרתי במשטרה.
עו"ד ון-אמדן: אני מתנגד, אני מתנגד לשאלה המדריכה, תשאל אותו באופן פתוח האם נחקר העד במשטרה ובאיזה עניין, זו שאלה בחקירה ראשית. מה לעשות.
עו"ד נווה: אוקיי, בסדר.
עו"ד ון-אמדן: צריך להתאמן על איך חוקרים בחקירה ראשית.
כב' השי' ערקובי: די' עורך דין,
עו"ד נווה: אתה מציע גם אימונים?
עו"ד ון-אמדן: כן, הנה, נתתי הדרכה כרגע.
כב' השי' ערקובי: די', עורך דין ון-אמדן, מספיק עם (מדברים ביחד),
עו"ד נווה: לא, כי התחלנו את הבוקר ואני צריך את זה, זה שאלה אחרונה,
כב' השי' ערקובי: נו, אנחנו מכירים את הבוקר, אדוני (מדברים ביחד).
העד, מר טור: לא, לא נחקרתי במשטרה לגבי משהו שקשור ל"בייבי דולס" כמה שאני זוכר.
עו"ד נווה: אוקיי, אבל אני אאמץ את ההצעות של חברי, ואני אשאל אם האם נחקרת במשטרה אי פעם בנושא כלשהו.

העד, מר טור: אתה יודע, המשטרה יש לה נטייה לבוא לבעלי מועדונים ולשאול כל מיני שאלות שקשורות למועדונים, נחקרתי בדברים האלה לא בתור חשוד, בתור שאלות שיש להם, שמופנות כלפי המועדונים.

עו"ד נווה: מה, שקשור לשימוש בסמים במועדון,

העד, מר טור: שקשור לפשיטות של משטרה שבדרך כלל היו למועדונים ובדרך כלל שאלו שאלות שקשורות למי מבלה במועדונים דברים כאלה. אני אף פעם לא הואשמתי בשום דבר שקשור לזה, אני לא נחקרתי בתור חשוד באירוע הזה, הם רוצים בעלים של מקומות, אני הייתי הבעלים של מקומות. בוא נגיד שבשנים האחרונות אני כבר הרבה לא שם.

ש: נהדר, אז אני רק, כשאתה נשאל במשטרה על אנשים שמבלים במקומות האלה,

ת: לא (מדברים ביחד),

ש: האם נשאלת אי פעם על דודו?

ת: לא, לא נשאלתי אף פעם.

כב' השי' ערקובי: תודה רבה אדוני.

עו"ד נווה: תודה.

כב' השי' ערקובי: עורך דין ון-אמדן יש לאדוני שאלות?

עו"ד ון-אמדן: לא.

עו"ד נווה: באמת? אני רואה שאתה סס.

כב' השי' ערקובי: אז, אין חקירה נגדית, אדון טור, אני קודם כל, תודה שהגעת, בתוספת שכר טרחת,

העד, מר טור: אני מצטער שזה, אבל פשוט השוטר ליווה אותי עד למעלה בשביל שאני לא אברח לאנשהו, אני לא יודע מה הוא רוצה ממני. אני רוצה את ה-3000 ₪ בחזרה.

כב' השי' ערקובי: אז אני (מדברים ביחד),

עו"ד ון-אמדן: אני במקום חברי הייתי מתנצל בפני העד שכנראה מעולם לא פנו אליו, ולא זימנו אותו, (מדברים ביחד),

כב' השי' ערקובי: עורך דין ון-אמדן,

העד, מר טור: ואני חייב להגיד לך עוד פעם, אני לא קיבלתי שום מכתב, לא פנוי אלי, לא התקשרו אלי, לא ביקשו ממני, חוץ משוטר שמגיע אלי ב-6 בבוקר ואומר תבוא איתי עכשיו לתחנה, בשביל השטות הזאת?

כב' השי' ערקובי: תודה אדוני, אני,

העד, מר טור: איך אני מקבל את הכסף הזה?

כב' השי' ערקובי: אדוני, סבלנות,

עו"ד ון-אמדן: תכף תינתן החלטה,

העד, מר טור: (מדברים ביחד),
כב' הש' ערקובי: אבל (מדברים ביחד),
עו"ד ון-אמדן: אדוני, סליחה, אני לא עובד אצלך, אני לא עובד אצלך, הסברתי ל(לא ברור) בצורה נחמדה שתכף תינתן החלטה והוא יקבל את הכסף.
עו"ד נווה: (מדברים ביחד), למה גברתי אני מפריע לך?
כב' הש' ערקובי: מפני שאדוני, אני לא יודעת למה החקירות האלה מטרידות אותך.
העד, מר טור: תקשיבי, שאלה.
כב' הש' ערקובי: למה אין לאדוני סבלנות?
עו"ד נווה: בסדר אבל,
כב' הש' ערקובי: אז אני מבקשת, אנא בטובך (מדברים ביחד),
עו"ד נווה: לפעמים עדיף גם לעצור את הדוקר (מדברים ביחד),
כב' הש' ערקובי: עורך דין נווה, בטובך,
עו"ד ון-אמדן: הדוקר?
עו"ד נווה: מעין מטאפורה,
כב' הש' ערקובי: מר טור,
עו"ד ון-אמדן: המטאפורה שלך מאוד מעניינת.
כב' הש' ערקובי: מר ון-אמדן זה מפריע לנו,
עו"ד ון-אמדן: אני מתנצל גברתי.
העד, מר טור: לא שמעתי מה אמרת.
כב' הש' ערקובי: שקט, אני רוצה שקט, החלטה. אני פוסקת שכר טרחת העד בסך של 300 ₪ שישולם בשלב זה ע"י הנתבעת,

<#2#>

החלטה

אני פוסקת שכר טרחת העד בסך של 300 ₪ שישולם בשלב זה ע"י הנתבעת.

<#3#>

ניתנה והודעה היום, 18 בפבר' 2019, במעמד הצדדים.

רחל ערקובי, שופטת בכירה

העד, מר טור: מה 300, שעה שלי עולה הרבה יותר,

כב' הש' ערקובי: הפיקדון שהופקד ע"י העד יוחזר לו ע"י,
העד, מר טור: אני רוצה שיבואו אליו הביתה ב-6 בבוקר, שלוש שוטרים יגידו בוא איתנו,
כב' הש' ערקובי: מר טור, מר טור, אדוני הגיע לכאן בתור עד מפני,
העד, מר טור: הוא יכל לשאול את השאלות האלה הייתי עונה לו, לא, שלוש פעמים שוטרים הביתה ב-6 בבוקר בשביל השטות הזאת? אני יכול,
כב' הש' ערקובי: תודה אדוני, (לא ברור), שלום, עד מספר 15, אפשר לקבל את מר חן.
עו"ד נווה: גברתי, אם גברתי תתן לו את ההחלטה הוא ירד למזכירות.
כב' הש' ערקובי: אני לא יכולה לתת לו את ההחלטה, אתן החלטה,
עו"ד נווה: גברתי תתן לו החלטה,
כב' הש' ערקובי: אני אתן לו אבל הבעיה שהמחשב שלי הוא, הגולם, הוא לא תקין היום, אז רק דקה אני אנסה לתת החלטה,
עו"ד ון-אמדן: ואז תרד למזכירות ויטפלו בזה.
כב' הש' ערקובי: כדי שתוכל לקבל את, דקה, סובלנות, עורך דין חן אתה יכול בבקשה,
עו"ד נווה: הוא בחוץ,
כב' הש' ערקובי: סליחה, מר, (מדברים ביחד). בוקר טוב אדוני,
מר חן: בוקר טוב.
כב' הש' ערקובי: אדוני מוזהר שעליו לומר את האמת אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים על פי חוק, תענה בבקשה לשאלות של עורך דין נווה. טוב, כן בבקשה עורך דין נווה.

<u>ע.ה/15 מר יוסי חן , לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה ראשית לעורך הדין עמוס נווה:</u>

עו"ד נווה: שלום, אתה יכול לספר לנו מה, מה העיסוקים שלך, מה אתה עושה היום?
העד, מר חן: עובד כעורך דין.
עו"ד נווה: מה, עורך דין פרטי, סוג של משפט אתה מתעסק?
העד, מר חן: פרטי בתחום המקרקעין.
עו"ד ון-אמדן: מה השם שלך שוב?
העד, מר חן: יוסי חן.
כב' הש' ערקובי: אדוני לא קלטתי את התשובה האחרונה.
העד, מר חן: אמרתי אני עוסק כעורך דין בתחום המקרקעין.
עו"ד נווה: האם אתה בעצמך מעורב בעסקאות מקרקעין, בעלים, משקיע?
העד, מר חן: כיום?
עו"ד נווה: כן.
העד, מר חן: לא.
ש: בעבר?

ת: כן.

ש: מאיפה אתה מכיר את דיגמי, אנחנו נקרא לו למען הנוחות דודו, בסדר, ככה הוא יופיע גם בפרוטוקול, אוקיי?

ת: אוקיי.

ש: אתה יכול לספר לנו מאיפה אתה מכיר את דודו?

ת: מאיפה אני מכיר את דודו? אני חושב שהכיר לי אותו ראובן חדרטוב.

ש: שמה, איך הוא, איך אתה מכיר את ראובן, איך ראובן מכיר דודו?

ת: אבא של ראובן הכיר את אבא שלי ז"ל בגאורגיה, והוא בא להתייעץ איתי בנושא של צו הריסה, ככה התייעצות (לא ברור).

עו"ד ון-אמדן: את זה תתעסק איתם לא איתי.

כב' השי' ערקובי: סליחה, מה עם אדוני?

מר טור: אני רוצה את ה-300 ₪ הזה שבאתי.

כב' השי' ערקובי: לא, ה-300 ₪ זה הם צריכים לשלם לך.

עו"ד ון-אמדן: הם הפקידו בקופת בית המשפט, תרד למזכירות, גם ידאגו, תמלא טופס לקבל את ה-300 וגם בשביל לקבל את ה-3000, וזה יועבר אליך לפרטי חשבון שתיתן שם למטה.

כב' השי' ערקובי: טוב.

עו"ד נווה: אז מאיפה, אז ככה הכרת את ראובן, ומאיפה ראובן מכיר את דודו?

העד, מר חן: אין לי מושג.

עו"ד נווה: אתה לא יודע. אז הוא הציג לפניך את דודו ואמר לך, איך זה קרה המפגש הזה?

העד, מר חן: אני לא יודע אם אני זוכר זה היה מזמן לפני הרבה מאוד שנים.

ש: מתי בערך?

ת: מתישהו בשנות ה-2000, לא זוכר.

ש: האם ידוע לך על כך שראובן ודודו אחרי זה הואשמו ביחד באיזשהי פרשה, בעבירות פליליות כלשהן.

ת: כן.

ש: מה?

ת: שהם הואשמו בסחר בנשים.

ש: ואתה ידעת שהם מתעסקים בדברים האלה כשעשית איתם עסקים?

ת: אני לא עשיתי איתם עסקים.

ש: לא עשית איתם עסקים.

ת: עם ראובן לא עשיתי עסקים, ועם דודי,

ש: דודו, דודו.

עו"ד ון-אמדן: דודי, דודו, הכל טוב. קוצו של יוד.

עו"ד נווה: אתה מפריע לי.

עו"ד ון-אמדן: אני לא מפריע לך,

עו"ד נווה: לי אתה מפריע עכשיו,

עו"ד ון-אמדן: אני לא מפריע לך וזה שאתם החלטתם להכניס לפרוטוקול מאה פעם אתה מפריע כשיטה,

עו"ד נווה: אבל אתה מפריע,

עו"ד ון-אמדן: די מכוערת, תחדול מזה עם המפריע הזה.

כב' הש' ערקובי: עורך דין ון-אמדן אבל אני מאוד מציעה שאדוני לא יעיר הערות.

עו"ד ון-אמדן: סליחה הוא אמר דודו, דודי, זה כל מה שהיה.

עו"ד נווה: אבל למה אתה צריך להעיר על זה?

עו"ד ון-אמדן: זה כל מה שאמרתם,

עו"ד נווה: למה אתה צריך להוסיף,

עו"ד ון-אמדן: וישר קופצים עלי זה שיטה גברתי, שאני לא מוכן לה. (מדברים ביחד). זה שיטה, החליטו להגיד לפרוטוקול ון-אמדן מפריע, ון-אמדן מפריע, ון-אמדן מפריע.

עו"ד נווה: כי ון-אמדן כל הזמן מפריע, מה אני אעשה,

עו"ד ון-אמדן: אני לא מפריע אף פעם, אני כאן עורך דין שמייצג צד.

עו"ד נווה: מה אני יכול לעשות, מה אני יכול לעשות.

עו"ד ון-אמדן: החלטתם, החלטתם כל הזמן להכניס מפריע, כאילו אסור לי לפתוח את הפה, כאילו גם הערה אחת ממה דודי דודי זה מפריע,

עו"ד נווה: האמת זה מפריע.

עו"ד ון-אמדן: אז תחדלו מזה.

כב' הש' ערקובי: והאם בלבד (מדברים ביחד),

עו"ד ון-אמדן: האמת, לצערי כן,

כב' הש' ערקובי: אני רואה.

עו"ד ון-אמדן: האמת לצערי כן.

כב' הש' ערקובי: (לא ברור) אחרי דיון, אני לא יודעת כנראה שם זה היה, כן בבקשה.

עו"ד נווה: לא, שותפה, זה לא צריך לחזור,

עו"ד ון-אמדן: אתה יכול להפסיק אבל,

עו"ד ון-אמדן: (לא להכניס לפרוטוקול).

עו"ד נווה: גברתי אנחנו נעשה עצירה כדי שגם אני אשטוף בפני בית המשפט את צרותיי,

עו"ד ון-אמדן: כן.

עו"ד נווה: או שאנחנו מקדישים את הזמן הזה רק לעורך דין ון-אמדן.

כב' הש' ערקובי: עורך דין נווה,

ע עו"ד נווה: קשה לי, קשה לי.

כב' הש' ערקובי: אני רואה.

עו"ד נווה: אני רק מנסה,

כב' הש' ערקובי: ואני עושה כמיטב יכולתי להתעלם מהשיח.

עו"ד נווה: כן, לי כנראה יותר קשה ממך.

כב' הש' ערקובי: בעבודה שלי, ניסיונות להיות סבלניים (לא ברור), כן אדוני, אני איתך, מה אנחנו יכולים לעשות.

עו"ד נווה: כן, אתה יכול לספר איזה עסקים היו לך עם דודו?

כב' הש' ערקובי: מה שאלת כשנעצרה השיחה, האם הוא ידע שמר דודי או דודו מעורב בסחר בנשים כשהוא (לא ברור). זו הייתה השאלה הקודמת.

עו"ד נווה: נכון ולדעתי הוא ענה שהוא לא,

כב' הש' ערקובי: אני לא שמעתי את התשובה.

עו"ד נווה: אז בוא נקשיב.

העד, מר חן: אפשר לחזור? אני גם כבר לא זוכר איפה היינו ומה אמרתי.

עו"ד נווה: אז,

העד, מר חן: אז כדי שיהיה הקשר בין הדברים.

כב' הש' ערקובי: עוד פעם ישאל את השאלה, שאלו אותך,

העד, מר חן: אז אמרתי שאני, עד כמה שאני זוכר, שלא עשיתי איתם עסקים,

כב' הש' ערקובי: עם דודו,

העד, מר חן: עם ראובן לא עשיתי עסקים,

כב' הש' ערקובי: ו?

העד, מר חן: ועם דודי אני חושב שב-2000, עד 2008 אני נתתי לו רק שירותים וייעוץ משפטי, ונדמה לי שב-2008 הוקמה חברת אוור נוורלנד שבה היינו שותפים.

עו"ד נווה: יש לי פה נסח חברה של חברת נוור אוורלנד, אני לא רוצה פה יותר מדי להתרחק, בסדר זה מפריע לך אם אני עושה ככה? (לא ברור), יש לך שם שני עותקים לדעתי. בבקשה.

כב' הש' ערקובי: יש התנגדות עורך דין ון-אמדן, כן, (לא ברור), הוגש וסומן נ/15.

עו"ד נווה: פה שם החברה הוא נוור אוורלנד, אתה אמרת אוור נוורלנד, אתה יכול לחדד את ההבדל?

העד, מר חן: אני לא יודע אם יש הבדל.

עו"ד נווה: אוקיי, אתה בעצם התכוונת לחברה הזאתי,

העד, מר חן: כנראה.

ש: שהקמת עם דודו בפברואר 2008. הקמת עם דודו עוד חברות?

ת: באופן אישי? אני חושב שלא. אני לא זוכר במדויק אני חושב שלא.

ש: מה היה המטרה של החברה הזאתי שהקמתם יחד?
ת: לעסוק בנדל"ן.
ש: ודודו, אתה הכרת אותו בתור איש נדל"ן?
ת: אמרתי לך אני נתתי לו שירותים משפטיים עד אז, אני חושב שאיך שאני הכרתי אותו זה דברים שחלים תחת החיסיון, אני לא יכול לדבר עליהם.
ש: לא, אבל עכשיו הקמת איתו חברה,
ת: אז אמרתי, החברה המטרה שלה הייתה לעסוק בנדל"ן.
ש: כן, אז אני שואל, אם כשאתה פותח חברה עם שותף, על איזה רקע, מה הוא מביא לחברה, מה,
ת: קישורים, יכולות, עבודה, מה בן אדם יכול להביא?
ש: אז, אתה יכול להסביר מה הכישורים והיכולות האלה שהיו לדודו באותה תקופה שהחלטת לעסוק איתו בעסקי נדל"ן?
ת: אני חושב שהוא היה איש עסקים חד, ממולח, סוחר, יודע לקנות, יודע למכור.
ש: היה לו, היה לו כבר נכסים בנדל"ן, העסקאות שהוא עשה לפני זה?
ת: לא שאני יודע, וגם אם כן אז, אם ליוויתי אותו משפטית אז אני לא יכול לענות, אמרתי לך עד 2008 נתתי לו שירותים משפטיים.
ש: לא, בסדר, אבל אני לא שואל עכשיו על שירותים משפטיים שנתת לו,
ת: אז מה אתה שואל?
ש: אני שואל האם כשאתה הקמת חברה, אתה ידעת שהוא עשה לפני זה, אתה יכול להגיד שלא ידעת, ואתה יכול להגיד,
ת: אני לא יודע.
ש: ואתה יכול להגיד שנתת לו שירותים שיש להם חיסיון, כן.
ת: אמרתי, אני לא יודע.
ש: אוקיי, אז אתה לא ידעת על איזשהו ניסיון שהיה לו באותה תקופה בעסקי נדל"ן שהוא עשה, עסקאות.
ת: מה זה באותה תקופה, עוד הפעם, החברה הרי, החברה,
ש: אתם הקמתם חברה ב-2008.
ת: אז אני שוב שכן היה, אני חושב שנעשתה עסקה לפני או בסמוך להקמת החברה, אז כן היה.
ש: אוקיי, אתה יודע איזה פרויקטים הוא היה מעורב לפני זה?
ת: יכול להיות שכן אבל אני לא יכול לענות עליהם.
ש: למה אתה לא יכול לענות על זה?

ת: כי אמרתי לך, חלק מהפרויקטים אם היו כאלה, אני הייתי היועץ המשפטי ואני לא יכול לדבר עליהם.

ש: בסדר, אבל אני לא מדבר על אותו חלק שבהם היית,

ת: אז על מה אתה מדבר, אז בוא נהיה ספציפיים כדי שלא תבלבל אותי, אוקיי.

ש: כן,

ת: בבקשה.

ש: אז בוא תגיד לי איזה פרויקטים אתה מכיר שדגמי היה מעורב בהם,

ת: אני לא יכול להגיד לך.

ש: אני לא מצליח להבין.

ת: מה אתה לא מבין?

ש: אני לא מצליח להבין, אתה מקים חברה עם בן אדם ב-2008.

ת: כן.

ש: אתה אומר שהוא היה מעורב בכל מיני פרויקטים של נדל"ן לפני זה.

ת: כן.

ש: ואתה אומר שיכול להיות שבחלק מהפרויקטים האלה יש חסיון עורך דין,

ת: לא בחלק, בהכל.

ש: בכל הפרויקטים.

ת: כן.

ש: אוקיי, זאת אומרת שכל הפרויקטים שדגמי עשה, דודו, עשה לפני 2008, למיטב ידיעתך,

ת: מה שאני יודע, מה שאני הייתי מעורב.

ש: את כל הפרויקטים שבהם אתה ייצגת אותו כעורך דין.

ת: לא יודע, אולי לא, יכול להיות שהוא עשה גם בלעדי ואני לא יודע.

ש: לא, בכל אלה שאתה יודע עליהם היו כאלה שאתה ייצגת אותו כעורך דין?

ת: מה זה אותו, זה לא רק אותו באופן אישי, זה אם הוקם איזה חברה לצורך הרכישה, אז אני נתתי את הייעוץ המשפטי, אני ליוויתי בהסכם הרכישה, אני נתתי את, כן, אז אני ליוויתי מבחינה משפטית.

ש: הבנתי.

ת: גם אם הייתי באיזשהו חלק מעורב או שותף באיזשהו מקום עדיין בכובעי השני נתתי לחברה ייעוץ משפטי שותף.

ש: הבנתי, אוקיי.

ת: אני אשמח אם תוכל להסתכל רגע יחד איתי על זה, זו חקירה במשטרה שדודו נחקר,

עו״ד ון-אמדן: גברתי זו שאלה מדריכה, לא איך יכול להגיש לו מסמך ועכשיו לחקור על המסמך, יש מדריך מזה?
כב׳ השי׳ ערקובי: מה לא בסדר,
עו״ד ון-אמדן: זה הכי מדריך (מדברים ביחד), סליחה, תשאל אותו אם הוא יודע משהו על חקירות, באיזה עניין.
כב׳ השי׳ ערקובי: סליחה אבל יש מסמך והוא רוצה לשאול אותו,
עו״ד ון-אמדן: על זה שזה מדריך, אבל גברתי תרשום את ההתנגדות,
כב׳ השי׳ ערקובי: רשום, רשמתי את ההתנגדות, כן, מה השאלה, מה השאלה אדוני, זה מהחקירה של האדון?
עו״ד נווה: לא לא, לא חקרתי את האדון ולכן אני גם לא מגיש לגברתי. אני מפנה אותך ליד שורה 17,18,19, אתה יכול לקרוא החל מהמילים ״זאת הייתה״? בשורה 17, אתה יכול לקרוא את זה בבקשה בקול?
עו״ד ון-אמדן: סליחה גברתי אני לא מבין את,
העד, מר חן: קראתי, נו, מה השאלה?
עו״ד נווה: בסדר אני אסביר לך אחרי זה, אתה יכול לקרוא בקול,
עו״ד ון-אמדן: זה מן שיטה להכניס בפרוטוקול בעקיפין את המסמך, בעקיפין,
העד, מר חן: תקרא אתה, לא, תקרא אתה.
עו״ד ון-אמדן: לפרוטוקול, על ידי זה שקורא אותו.
עו״ד נווה: (מדברים ביחד) לשאלה שיש שתי התנגדויות שהן אפילו מחוזקים (מדברים ביחד),
כב׳ השי׳ ערקובי: אם, סליחה רגע, סליחה רגע,
עו״ד ון-אמדן: אני, ברור שאני מתנגד, מה,
כב׳ השי׳ ערקובי: עורך דין ון-אמדן,
עו״ד נווה: אני לא יכול, אבל אני לא יכול, אבל הרגע התנגדת ולא סיימתי משפט.
כב׳ השי׳ ערקובי: סליחה רגע, עורך דין ון-אמדן, (לא ברור) כל משפט של, תשובה של העד בהקשר למסמך, ובכך שאדון דודי או דודו התייצבו וחקרו והמסמך הזה יוגש באמצעותו, זה ברור אבל, עוד עדיין לא הגיע,
עו״ד נווה: נכון.
כב׳ השי׳ ערקובי: בזמנו זה יוגש, אני מניחה. שמובהר שזה בכפוף לכך שזה הוגש באמצעות העד הרלוונטי. כן אני אתכם, כן אדוני הנכבד.
עו״ד נווה: אז רק אם אתה יכול, מר חן.
העד, מר חן: מה אתה רוצה שאני אקרא, את שורה 17?
עו״ד נווה: כן, 17, ״מי זאת הייתה״, רק,

העד, מר חן: "זאת הייתה קרקע שקניתי בחברה משם מ.ח.מ ב-7 מיליון שקל בתחילת 2008, קניתי את הקרקע עם שותפים נוספים, יוסי בזל, יוסי חן, בן לוז, איציק כהן, מוטי כהן, דוד מורגנשטיין. הקמנו חברה משותפת בשם י.ד.ב אוריה בע"מ", זהו?
ש: אוקיי, כן, תודה. אז, רק תסביר לי, כי פה, מה זה החברה הזאתי, י.ד.ב אוריה בע"מ,
ת: אני לא יכול להסביר לך כי אם תמשיך לקרוא בשורה 29 וגם בהמשך פעמיים הוא אומר "מסמכים אצל עורך הדין שלי יוסי חן", אז נראה לי שזה עונה לך.
ש: לא, זה לא עונה לי, אז בוא בכל זאת,
ת: אז הנה, שורה 29,
כב' השי' ערקובי: (מדברים ביחד) בחברה, הוא אומר שאתה, יחד איתך הוא הקים את החברה. אז אם אתה לא מאשר את זה אז תגיד,
העד, מר חן: אז גברתי, אני אומר שבשורה 29 הוא ממשיך ואומר בחקירה בעמוד 2, "ההסכם נמצא במשרד באחד התיקים אצל עורכי הדין, אצל עורך דין יוסי חן",
עו"ד נווה: אבל אני לא שואל על ההסכם,
העד, מר חן: כל זה היה לפני שנתיים וקצת, ובהמשך, בשורה
עו"ד נווה: 44.
העד, מר חן: תכף אני אגיד, 44, "התחמנו עם עורכי הדין שלי, עורך דין יוסי חן".
עו"ד נווה: מה, מה זה (מדברים ביחד),
העד, מר חן: אז לכן אני אומר לך שיש על זה חסיון עורך דין לקוח ואני לא יכול לענות.
כב' השי' ערקובי: אין (לא ברור) חסיון על השותפים שלך,
העד, מר חן: מה זה שותפים שלי גברתי?
כב' השי' ערקובי: תקרא אתה עוד פעם, אתה בעצמך (לא ברור).
העד, מר חן: אז קראתי כמה פעמים,
כב' השי' ערקובי: אז הוא אומר שאתה והוא הקמתם חברה משותפת.
העד, מר חן: אני באופן פרטי לא הייתי קשור לחברה הזאת,
כב' השי' ערקובי: כתוב, זה מה שכתוב, אתה, "אני הקמתי חברה משותפת", בשם המסויים הזה, "עם עורך דין יוסי חן", אז זה לא נכון מה שכתוב שם, אתה לא היית שותף בחברה?
העד, מר חן: זה לא מדויק.
כב' השי' ערקובי: לא מדויק?
העד, מר חן: לא.
כב' השי' ערקובי: אז תספר לנו מה לא מדויק.

עו״ד נווה : רק תדייק אותנו.
העד, מר חן : לי הייתה חברה שבבעלותי שהחזיקה מניות בחברה הזאת, אבל לא אני באופן אישי.

עו״ד נווה : אוקיי, (לא ברור), החברה הזאתי שבבעלותך איך קוראים לה?
העד, מר חן : מ.ח.י מאת יוסי מור.
כב׳ השי ערקובי : (לא ברור) להתקדם.
עו״ד נווה : אני רק מנסה להבין את הנקודה הזאתי, כי אני מסתכל, ותתקן אותי פה.
כב׳ השי ערקובי : אולי הוא יקח את שלי (לא ברור),
עו״ד נווה : מה זה?
כב׳ השי ערקובי : אולי קח את זה, את שלי.
עו״ד נווה : אבל אז לא,
כב׳ השי ערקובי : (לא ברור).
עו״ד נווה : לא הנה, אני אשים את זה ככה, (מדברים ביחד).
כב׳ השי ערקובי : כרגע (לא ברור).
עו״ד נווה : בסדר, ההקלטה קולטת אותי אם אני מחזיק את זה ככה? אנחנו מסתכלים על נסח החברה של, אותה חברה י.ד.ב אוריה, אני לא רואה שם פשוט את החברה שהזכרת.
העד, מר חן : כי אני כבר לא קשור מזה מזמן.
עו״ד נווה : אוקיי, אז זאת אומרת, אבל זה נסח, זה נסח עדכני, ואתה יצאת מהחברה כבר.
העד, מר חן : כן.
עו״ד נווה : כן, אוקיי, מתי יצאת מהחברה?
העד, מר חן : מתי שהתחלתי להסתבך כלכלית עקב הכתובות של הלקוחה שלך,
עו״ד נווה : אוקיי, שזה מתי?
העד, מר חן : בסביבות 2012.
ש : לא צריך, היא לא,
ת : היא יודעת, היא מהנהנת חיובי, כן, היא מאשרת לי.
ש : אוקיי, אז ב-2012 יצאת,
ת : 13, 12, 13 משהו כזה.
ש : ואז מה עשית, מכרת את המניות?
ת : כן.
ש : למי?
ת : לאיציק כהן ויכול להיות שגם דודו לקח חלק מהמניות, אני לא יודע, לא בטוח.
כב׳ השי ערקובי : סליחה, אתה לא מגיש את המסמך,

עו"ד נווה: כן אני רוצה להגיש.

כב' השי' ערקובי: אתה רוצה להגיש?

עו"ד נווה: כן.

כב' השי' ערקובי: כן, עורך דין ון-אמדן?

עו"ד ון-אמדן: נסחי חברה הם מסמך רשמי פתוח, מרשם פתוח, חברי יכול להגיש כמה מהם שהוא רוצה.

כב' השי' ערקובי: מוגש מסומן נ/16.

עו"ד נווה: אפילו קיבלנו את אישורו של עורך דין ון-אמדן.

כב' השי' ערקובי: כל הכבוד.

עו"ד נווה: אז מכרת חלק לדודו וחלק לאיציק כהן?

העד, מר חן: עד כמה שזכור לי כן.

עו"ד נווה: כן, זכור לך כמה שילמו לך בעבור החלקים האלה?

העד, מר חן: לא.

ש: והשותפים שמופיעים בחברה בנסח שאתה מסתכל עליו הם גם היו השותפים שאתה נכנסת לפרויקט?

ת: חלק כן חלק לא.

ש: אתה יכו לי מי כן ומי לא?

ת: לא, כי על אלה שכן אני ייצגתי אותם.

ש: לא, אבל עכשיו אתה שותף שלהם בחברה,

ת: אני כבר לא, אני לא שותף שלהם.

ש: לא, זה לא משנה אתה מסתכל על (מדברים ביחד),

ת: זה גם לא אני זה חברה בבעלותי,

ש: נכון.

ת: זה לא אני, ושוב אני אומר, עצם זה שהייתה לי חברה שהחזיקה חלק מהמניות זה עדיין לא מסיר את החיסיון לגבי ייצוג משפטי שנתתי לאחרים.

ש: גברתי אם אפשר להורות לעד לענות, אני לא מצליח אפילו את הרבע הקצה של הטיעון המשפטי הזה על החיסיון פה להבין.

כב' השי' ערקובי: אם הייתי מבינה את התכלית הייתי אומרת לו, אני עוד לא הצלחתי להבין את התכלית של החקירה, למה, לאן אנחנו רוצים להגיע? בוא תגיד לנו, תסלול לנו את הדרך אני אתן לו הוראה לענות.

עו"ד נווה: אם תרצה גברתי אני יכול לצאת ואני אסביר, אבל אנחנו, על סף סיום של קו החקירה אז אני רק צריך תשובות פשוטות על מה היה הקשר,

כב' הש' ערקובי: (מדברים ביחד), הטענה של אדוני לחיסיון היא קצת מבלבלת, אז אולי (מדברים ביחד),
העד, מר חן: למה?

כב' הש' ערקובי: משום שאם אדוני היה שותף, הרי השאלות שנשאלת נוגעות לשותפות שלו, אז שואלים אותך מי היו שותפים שלך לא את מי ייצגת, את אף אחד לא מעניין את מי ייצגת ומתי ייצגת ובאיזה נסיבות ייצגת ועל מה ייצגת, שואלים אותך אדוני בחברה הזאת, מי היו שותפים שלך? בזמן שאתה (מדברים ביחד).
העד, מר חן: אני חושב שבעלי מניות 2,3,4,5,
כב' הש' ערקובי: אתה רוצה להגיד לנו את השמות כי,
עו"ד נווה: כן, את השמות.
כב' הש' ערקובי: חלפון אלון אדוני אומר?
העד, מר חן: כן.
כב' הש' ערקובי: אוקיי, ומי עוד אמרת?
העד, מר חן: פרץ כהן רחל, לוז בן ציון, בים אחזקות, זה מה שאני זוכר.
כב' הש' ערקובי: תודה אדוני, כן בכבוד.
עו"ד נווה: האם ידוע לך שבן לוז הורשע לאחר מכן במשהו?
העד, מר חן: לא.
עו"ד נווה: לא ידוע לך?
העד, מר חן: לא, שהוא הורשע לא, אבל אני יודע שהיה לו איזה עניין משפטי אני לא ידעתי שהוא הורשע
ש: כן, אוקיי.
ת: אני גם יכול להגיד לך שאני את בן הערצתי בתור שחקן כדורגל,
ש: כן,
ת: אז ככה שזה בשבילי היה,
ש: אז היית מתוסכל אחרי זה שהרשיעו אותו על,
ת: לא, לא הייתי מתוסכל שהרשיעו אותו אבל כאילו זה,
ש: בגין שהוא,
ת: כשהכרתי אותו,
ש: כשאתה עשית איתו עסקים הוא כבר לא היה כדורגלן הוא היה, עסק בניכיון המחאות.
ת: אני חושב שלא, אז לא.
ש: אוקיי בסדר.

ת: אני לא בטוח אבל.

ש: ואתה יודע,

ת: נראה לי שאחר כך הוא התחיל לעסוק בזה.

ש: אתה יודע שאיציק, יצחק כהן הורשע במשהו?

ת: לא.

ש: אחרי זה, לא שמעת?

ת: לא.

ש: על הרשאה כזאתי, שמעת שהוא הואשם? כי זה כן היה בתקופה, בתקופה שהיית שותף שלו בחברה.

ת: נראה לי שאתה מתבלבל.

ש: כן, אוקיי, אז תתקן אותי.

ת: אני לא יודע.

ש: אתה לא יודע.

ת: לא.

ש: אלון חלפון, אתה יודע שהוא הואשם במשהו,

ת: לא. אלא אם כן זה יחד עם בן לוז אבל אני לא באמת יודע.

ש: כי הם היה להם עסקים ביחד.

ת: אני די ניתקתי מגע מה שנקרא.

ש: אוקיי. אוקיי, אז אחרי זה אתה עושה עם דיגמי,

עו"ד ון-אמדן: דודו.

עו"ד נווה: סליחה, עם דודו, בחברת נוור אוורלנד, עד מתי הייתם עובדים ביחד בחברה הזאתי?

העד, מר חן: עד שנחשפה הפרשייה שלו, שהוא היה, אני חושב כתבה שפורסמה בידיעות אחרונות מתישהו בתחילה 2009 כמדומני.

עו"ד נווה: שמה, מה, איך זה פגע, אז יצאת, קראת, בוא תסביר מה עשית.

העד, מר חן: אני אגיד לך, אני חושב, אני מנסה לשחזר רגע, כשפרצה הפרשייה של דודי ואני הבנתי שככל הנראה זה לא כמו שחשבתי שהוא חזר בתשובה, אז החלטתי ששם זה נגמר ובאמת באותו יום זה נגמר מבחינתי ולא היה בינינו שום דבר לאחר מכן מלבד איזשהם סיומים, התחשבנויות, סיכומים, כל מיני, יציאה מהתחייבויות משותפות וכל מיני דברים כאלה, אז עבדנו בערך, לא יודע, כמה חודשים, אפילו קצת פחות משנה.

עו"ד נווה: של מה, כאילו, מה התגלה לך, לא יודע, בכתבה, בהתנהלות (לא ברור).

העד, מר חן: שהוא סוכן משטרתי ועד מדינה באחת מפרשויות הסחר בנשים, זה מה שהתגלה לי.

עו"ד נווה: הבנתי, אז אתה כשאתה התחלת לעבוד איתו לא ידעת שיש לו איזשהו רקע עברייני או משהו?
העד, מר חן: ידעתי אבל הוא,

ש: אז מה ידעת?
ת: מה שנקרא, אני חושב שלכל אדם שרוצה לחזור בתשובה מגיע הזדמנות שניה מה שנקרא, ואני חשבתי, לתומי כנראה, שבאמת הוא פרש מעולם כזה ורוצה לעשות עסקים בצורה הגונה ונקייה, ולכן היה איזה ניסיון שלא צלח, זהו.
ש: אבל, היה, אני רק רוצה לדעת מה ידעת לפני זה כאילו ממה הוא חזר בתשובה? אני מבין שהוא בא אליך ואומר "אני דף חדש, אני לא מתעסק יותר בדברים האלה, לא זהו", ואז אתה מתבדה ומגלה שבכל זאת אחרי הכתבה, אבל מה היו הדברים, כאילו, הישנים שידעת?
ת: לא ממש ידעתי לפרטי פרטים אבל ידעתי שהוא שאיכשהו קשור לכל מיני דברים לא כשרים.
ש: אוקיי. אז כשאתה מחליט לצאת איך אתה עושה את זה?
ת: בשיחה איתו מה זאת אומרת איך אני עושה את זה.
ש: לא, אבל אני מדבר מבחינה מסחרית, אתה,
ת: מסחרית?
ש: כן.
ת: מפסיד כסף והולך הביתה, ככה אני עושה את זה.
ש: מה זאת אומרת, אתה נתת לו את המניות לדיגמי, לדודו בדיסקאונט, או מה?
ת: לא, לא הייתי אומר בדיסקאונט אבל, אני אגיד לך, כשפרצה הפרשה הזאת אז לא היה לנו כל כך הרבה דברים ביחד, הייתה לנו איזה חנות ברחוב הרצל 111 בתל אביב שמכרנו אותה, לדעתי מכרנו אותה לצד שלישי כן בדיסקאונט, אני לא זוכר מה עוד היה לנו.
ש: למי מכרתם את החנות הזאת?
ת: אני לא זוכר את שמו, לאיזה סוחר בדים אולי, או, לא יודע, זה נמצא שם היום.
ש: כן, טוב, נשמע מתאים לפי הכתובת.
כב' הש' ערקובי: (לא ברור).
עו"ד נווה: איזה,
העד, מר חן: מה?
כב' הש' ערקובי: (לא ברור).
עו"ד נווה: שניה,

העד, מר חן: אז החנות שם, אמרתי, החנות הייתה,
כב' השי' ערקובי: סליחה.

עו"ד נווה: שרון ואודי מתבקשים להיות בשקט. אוקיי, איזה מהפרויקטים שעשיתם ביחד בנוור אוורלנד עברו עם דודו לחברת מיזמים שהוא החל לעבוד שמה?
העד, מר חן: אני לא יודע, לא יודע מה עבר למיזמים בכלל, אני לא יודע מה מיזמים עושה, מה יש לה איזה פרויקטים, אין לי מושג.
עו"ד נווה: אבל הוא בשלב מסוים, דודו, מתחיל לעובד עם החברה הזאת, את זה אתה יודע נכון.
העד, מר חן: אני כבר לא הייתי איתו בקשר אז.
ש: לא, אבל מיזמים פועלת כבר מ-2010, אתה כבר עוד היית,
ת: אז אמרתי, אני ב-2009 כבר הפסקתי,
ש: 2009 כבר,
ת: כן, אני לא הייתי איתו בקשר כמעט ב-2010, לא.
ש: אוקיי, איפה היה הכתובת שלכם כשהייתה לכם חברה משותפת נוור אוורלנד?
ת: אצלי במשרד בגורדון 49.
ש: גורדון 49, מי יושב שמה היום בגורדון 49?
ת: לא יודע?
ש: אתה לא יודע למי נמכר המשרד, למי עבר,
ת: אין לי מושג, אני לא מתקרב,
ש: הנכס הזה היה שלך?
ת: לא. שכרתי אותו.
ש: ממי היית שוכר אותו?
ת: מחנה ישראלי ומריה אלישקוב שכרתי אותו.
ש: שרון די. אתה היית שותף בפרויקט של דודו בקרית שלום?
ת: החברה בבעלותי.
ש: כן,
ת: כן.
ש: מה זה החברה בבעלותך, איזה חברה?
ת: אמרתי, יוסי (לא ברור).
ש: אוקיי,
ת: שהייתה בבעלותי, היום היא כבר לא פעילה.

ש: בסדר, בחקירה הזאתי במשטרה שהבאתי לך קודם לקרוא, דודו מספר על זה שהיה שמה פינוי של משפחת הררי שהתקשרו למשטרה, אתה מכיר את הסיפור הזה?
ת: כן.

ש: מה, מה אתה יכול לספר לנו עליו?
ת: ישב שמה פולש, אני לא זוכר מי מהם, מה שמו, אבל כן שם המשפחה הררי, והיה איזה אחד שהציג את עצמו כאילו הוא הפולש והגיע איתנו להסדר כספי בהסכם חתום שלפיו הוא יקבל סכום כסף ויפנה, ואפילו תואם מועד לצורך הפינוי הזה. כשהגיע מועד הפינוי עם תחילת הפינוי פרצה מהומה, אחד האחים יצא בצעקות וזעקות, התפרץ על אח שלו וביניהם התחילה תגרה.
ש: אוקיי.
כב' הש' ערקובי: עורך דין נווה, אני מצטערת יש לנו אסיפת שופטים, (לא ברור), ביום שני אסיפת שופטים עד 11, אז אנחנו נתכנס חזרה ב-11:30?
עו"ד נווה: בסדר גמור, תודה.
כב' הש' ערקובי: אני מצטערת אדוני.

(הפסקה)

כב' הש' ערקובי: תודה רבה, היינו באמצע חקירתו של אדוני, עורך דין נווה אתה רוצה לחזור רק בבקשה על השאלה האחרונה?
עו"ד נווה: כן, רק, אנחנו בסדר?
העד, מר חן: כן.
עו"ד ון-אמדן: כן.
עו"ד נווה: אוקיי. אנחנו דיברנו על הפינוי של הררי בקרית שלום, זה היה הנושא שבוא עצרנו. אתה היית שותף בפרויקט בקרית שלום בדרך זו או אחרת?
העד, מר חן: כבר עניתי על זה, חברה בבעלותי.
עו"ד נווה: כן, שזה החברה, אתה יכול להזכיר לנו, אנחנו חוזרים פה,
העד, מר חן: יוסי מור.
ש: ולמה בעצם הייתם מעורבים בפינוי שמה, זה היה החלק שלכם בפרויקט?
ת: אנשים פלשו למגרש שלנו, מה זאת אומרת למה?
ש: לא, אבל לפעמים אתה מביא מישהו אחר שעוסק בפינויים, לפעמים אתה עושה בעצמך, הרי אם אני זוכר נכון באתם בלילה עם שופלים, והיה, כל, אני מניח שאתה לא נוהג על שופל.

ת: לא, אתה גם לא מניח נכון אבל.
ש: נו, אז בוא תתקן אותי.
ת: זה לא היה בלילה זה היה בבוקר.

ש: זה המטרה שאנחנו התכנסנו, שתספר לי מה קרה.
ת: אז אני אומר, זה לא היה בלילה זה היה בבוקר, וזה היה אחרי תיאום וחתימת הסכם שכולל פיצוי כספי עם האח.
ש: ואתה יודע מי בסופו של דבר מחזיק היום בפרויקט הזה בקרית שלום?
ת: לא.
ש: אתם מכרתם את הפרויקט למישהו, את האחזקות שלכם בפרויקט למישהו?
ת: מי זה אתם?
ש: אתה ודודו.
ת: אני אמרתי לך למי מכרתי.
ש: לא, אתה אמרת לי שכשאתה יצאת מהחברה היה שם חנות,
ת: לא, זה היה בהרצל.
ש: (מדברים ביחד) בחברה,
ת: אתה מתבלבל.
ש: אז נו, אז תתקן אותי.
ת: אני לא צריך לתקן אותך, תשאל מה שאתה רוצה אני אענה מה אני מנחה אותך?
ש: אז אני מבקש,
ת: אז אני אומר לך שאין לי מה להסביר, השאלה שלך אני לא מצליח להבין מה אתה רוצה ממנה, תשאל אותה שוב.
ש: אוקיי, אתה החזקת באחזקות כלשהם בפרויקט בקרית שלום באמצעות החברה שבבעלותך. היום החברה הזאתי אינה מחזיקה בפרויקט בקרית שלום נכון? מה קרה, מכרת למישהו, זה,
ת: אמרתי לך, לאיציק כהן ולדודי.
ש: את האחזקות בפרויקט בקרית שלום? מכרת לדודו.
ת: כן.
ש: דודו בכובעו כדודו או דודו באמצעות,
ת: אין לי מושג אני לא זוכר.
ש: אני מניח שעשית עסקה, אתה יודע.
ת: אני לא יודע, זה היה לפני הרבה מאוד שנים אני לא זוכר,

ש: אוקיי,
ת: זה דברים שכבר ממזמן אני לא זוכר.
ש: אוקיי, שזה רק, שניה, זה, זה ב-2009, 2010, מתי זה קרה?
ת: 12,13.
ש: 12,13. כשאתה היית שותף של דודו בנוור אוורלנד עסקתם בפינויים של דיירים, של בעלי קרקע?
ת: אני לא.
ש: לא, אני שואל אם החברה עסקה.
ת: ככל שידוע לי, לא.
ש: בוא אני אציג לך פה מסמך,
כב' הש' ערקובי: (לא ברור).
עו"ד נווה: כן,כן. תודה. זאתי חקירה במשטרה של יוסי טורג'מן, הוא מספר פה,
עו"ד ון-אמדן: דרך אגב, היה צריך להגיע היום לא?
כב' הש' ערקובי: לאן?
עו"ד נווה:
עו"ד ון-אמדן: הוא מגיע?
עו"ד נווה: אנחנו נדבר על מה שאתה רוצה בהפסקה,
עו"ד ון-אמדן: לא, בסדר.
עו"ד נווה: אתה מפריע לי פשוט. אז,
עו"ד ון-אמדן: לא, כי אם הוא לא מגיע,
עו"ד נווה: אתה מפריע לי אבל, אתה מפריע לי, אבל מה, אני לא מבין, זה התנגדות, מה זה?
עו"ד ון-אמדן: כן,
עו"ד נווה: מה, מה עושים עכשיו,
עו"ד ון-אמדן: זה התנגדות.
כב' הש' ערקובי: סליחה (מדברים ביחד),
עו"ד נווה: לא, אז, אפשר, בסדר, אז אפשר להוציא את העד והוא יתנגד.
כב' הש' ערקובי: סליחה רגע, סליחה,
עו"ד נווה: אני פשוט לא מצליח לשאול שאלה.
עו"ד ון-אמדן: אתה לא מצליח לשאול את השאלה.
עו"ד נווה: כי פתאום חשב ון-אמדן שיש איזה מחשבה על העדים,
עו"ד ון-אמדן: איזה דרמות, איזה דרמות, אולי תתנהג כמו עורך דין?
עו"ד נווה: אני,
עו"ד ון-אמדן: במקום לעשות הצגות, סליחה,

עו"ד נווה: אז אתה מפריע לי, וכמו עורך דין אני אומר לך שאתה מפריע לי,

עו"ד ון-אמדן: אני לא מפריע לך,

עו"ד נווה: ואם יש התנגדות אני רוצה שהעד יצא.

עו"ד ון-אמדן: אז שהעד יצא,

כב' השי' ערקובי: אז, רגע יצא, סליחה רגע אבל, סליחה, עורך דין ון-אמדן, עכשיו הוא יסיים את השאלה, מר, עורך דין חן בבקשה אל תעלה, יכול להיות שיש התנגדות, בסדר?

העד, מר חן: טוב.

כב' השי' ערקובי: (לא ברור), בבקשה עורך דין נווה, בוא נשמע,

עו"ד ון-אמדן: כל מה שהוא אומר,

כב' השי' ערקובי: (מדברים ביחד), אתה עוד לא התנגדת,

עו"ד ון-אמדן: אוקיי, סליחה.

כב' השי' ערקובי: אנחנו נשמע את השאלה,

עו"ד ון-אמדן: בסדר, טוב, הכל טוב.

כב' השי' ערקובי: אם אדוני רוצה להתנגד, נשמע,

עו"ד ון-אמדן: הכל טוב.

כב' השי' ערקובי: העד יצא ותתנגד, סבלנות, כן.

עו"ד נווה: אוקיי, מספר פה בחקירה הזאת מר טורג'מן על זה שעל מנת לפנות סוחרים ממגרש שבו הוא התכוון לבנות פרויקט, רביעת פלורנטין, הם לקחו את השירותים של חברה בשם נוור אוורלנד שבבעלות דודו. אני שואל אם אתה מכיר את השירותים האלה שהחברה בבעלותך הציעה?

כב' השי' ערקובי: על זה אתה רוצה להתנגד?

עו"ד ון-אמדן: אני רוצה להתנגד,

עו"ד נווה: רגע,

עו"ד ון-אמדן: אם אפשר שהוא יצא, אני לא חושב שצריך,

כב' השי' ערקובי: העד יכול לצאת, כן.

עו"ד ון-אמדן: אתה יכול לצאת. אני חוזר על דברי גברתי בעניין הצגת החקירה של דודו דגמי, הוכחות לגבי דודו דגמי, או דודי נקרא לו, אנחנו יודעים שהוא נתן תצהיר ויש כוונה שיעיד, לכן יש איזה צפי שינסו להשיג את המסמך של חקירתו (לא ברור) במשטרה. אם מר טור לא עתיד להיות כאן עד,

כב' השי' ערקובי: טורג'מן.

עו"ד ון-אמדן: אני מבין שקוראים לו טור.

כב' השי' ערקובי: לא, טור היה.

עו"ד ון-אמדן: (מדברים ביחד), טוב, היא תיקנה, תודה. מר טורג'מן, אם הוא זומן כדי להיות עד אז אפשר לכאורה לשאול אותו על המסמך כי הוא צפוי. אם לא אז הוא ישאל אותו מה שהוא רוצה בלי שום קשר למסמך.

כב' השי' ערקובי: אם הוא לא צפוי לתת עדות אדוני אז תשאל אותו על טענה שהוא טען, לא על ספציפית על המסמך הזה כי הוא לא, אתה לא מתכוון להגיש אותו.

עו"ד נווה: אני, אני רק לא שואל על מה שטורג'מן אמר או לא אמר,

עו"ד ון-אמדן: אבל ככה הצגת (מדברים ביחד),

עו"ד נווה: אבל אתה, אבל אדוני, אתה דיברת נכון? שמענו אותך, מה יהיה?

כב' השי' ערקובי: אוקיי, עורך דין נווה תנסח את זה בצורה כזאת שלא יהיו אמירות שהן בבעיה, בוא תכניס את העד בבקשה.

עו"ד נווה: בסדר.

כב' השי' ערקובי: כן אדוני, בכבוד, בכבוד. כן אדוני בבקשה.

עו"ד נווה: האם ידוע לך על מעורבות של חברת נוור אורלנד בפינויים שנעשו בפרויקט רביעת פלורנטין או בפרויקט אחר כלשהו?

העד, מר חן: לא.

עו"ד נווה: אז אתם עשיתם פינויים רק, למיטב ידיעתך, עשיתם פינויים רק בפרויקט שהיה ממש בבעלותך, בקרית שלום.

העד, מר חן: מי זה אתם?

ש: אתה ודודו.

ת: חברת אוריה אתה מתכוון,

ש: לא יודע אני שואל עליך ועל דודו,

ת: אני לא יודע אני רוצה להבין מה אתה שואל,

ש: (מדברים ביחד) כי יש פה מערכת, באמת אמנם מעט סבוכה של אחזקות, אבל בסופו של דבר יש פה שני אנשים שעשו עסקים ביחד ויש להם כל מיני נכסים ואני מנסה להבין מה הם עשו.

ת: יש פה עשרה אנשים, למה שניים? במה שהבאתי יש יותר משניים.

ש: נכון, נכון,

ת: נו.

ש: אני אזכיר לך ששאלתי מי השותפים לא רצית לספר,

ת: למה, עניתי לך.

ש: לא משנה, לא משנה

ת: אמרתי,

ש: בסדר,

ת: מספר 2, 3, 4, 5, עניתי לך מי השותפים,

ש: נכון, אני, אני,
ת: השופטת, כבודה אמרה לי לענות, עניתי.
ש: מעריך את זה, אני שואל באמת שאלה פשוטה,
ת: מה השאלה?
ש: אתה עשית עסקים עם דודו, הקמתם חברה ביחד והייתם שותפים בכל מיני מיזמי נדל"ן באמצעות חברות, אני שואל אם במסגרת העסקים האלה עסקתם בפינויים?
ת: אז אמרתי לך, רק בחברת אוריה.
ש: אך ורק הפרויקט ההוא,
ת: ככל שאני זוכר, כן.
ש: בקרית,
ת: מה שזכור לי, כן.
ש: הבנתי, יפה. האם ידוע לך אם דודו עסק בפינויים לבדו בלי קשר אליך?
ת: לא יודע.
ש: היה לו, להבנתך, ניסיון בלעשות פינויים של דיירים ממקומות?
ת: לא יודע.
ש: אתה יודע שהכסף שיתקבל בחברה או אצל דודו עבור החברה בשביל לעשות פינוי של דיירים?
ת: לא.
ש: לא, למיטב ידעתך זה לא קרה אף פעם?
ת: לא שאני יודע. ואם כן אז כנראה שכבר לא הייתי קשור לחברה, אני לא יודע, אבל לא שידוע לי בכל אופן.
ש: אוקיי בסדר. אתה נחקרת פעם במשטרה בקשר ליחסים שלך עם דודו?
ת: אם נחקרתי במשטרה בקשר לזה ישירות, לא נראה לי, לא שאני זוכר, יכול להיות שזה עלה כשאלת אגב באחת הפעלים שנחקרתי אבל אני לא זוכר פעם ספציפית כזאת.
ש: מה זה כשאלת אגב, כאילו מה, מה רצו לדעת, באיזה, הרי יש כל מיני עניינים שקשורים לדודו.
ת: אני לא זוכר, אני לא, שוב, יכול להיות שבמסגרת החקירה הזו על קרית שלום, אני לא יודע, לא זוכר.
ש: למה נחקרת במשטרה?
ת: למה נחקרתי במשטרה? מתי?
ש: תעזור לי, מתי נחקרת במשטרה, למה?
ת: מה זה רלוונטי?

ש: אני חושב שזה רלוונטי אז אני אשמח אם תענה לי על השאלה.
ת: נחקרתי ב-2008, נחקרתי ב-2011. זה מה שאני זוכר.

ש: למה?
ת: ב-2008 נחקרתי בקשר לשוטה חובל, שהוא דוד שלי. וב-2011 כמדומני נחקרתי בקשר לבניין הסיינטולוגיה ביפו.
ש: אז מה, מה, למה היית צריך להיחקר במשטרה בקשר לזה ששוטה חובל?
ת: אתה לא יודע?
ש: אני שואל. אני פה, (מדברים ביחד),
ת: אני גם לא יודע, לדעתי, לדעתי זו הייתה חקירה לא מוצדקת, זהו.
ש: כן אבל למה, במה,
ת: אה למה?
ש: כן.
ת: בחשד, נחקרתי כחשוד בחשד למתן שוחד, תיווך לשוחד, ואני חושב קבלת דבר במרמה.
ש: מישהו הועמד לדין כתוצאה מהחקירה הזאתי?
ת: אני לא יודע מישהו, אני יודע שאני לא.
ש: אבל אתה לא יודע אם מישהו הועמד לדין,
ת: לא יודע,
ש: כאילו לא,
ת: ברמת ידיעה אני לא יודע.
ש: נגיד מר שוטה חובל, אתה לא יודע אם אחרי זה הוא,
ת: קראתי בתקשורת שהוא הורשע אבל אני לא יודע את זה ברמתי דעה אישית.
ש: אוקיי, אז אתה כבר לא בקשר עם שוטה?
ת: לא.
ש: ממתי כאילו נותק היחסים ביניכם?
ת: אני חושב שהם נותקו אחרי שאבי נפטר ב-2010 אבל גם לפני כן הם לא היו, הם כבר התחילו להיות במצב רעוע עוד קודם, אבל נותקו לחלוטין לדעתי ב-2010.
ש: לפני זה היה לכם איזשהם קשרים גם עסקיים, לך ולשוטה או לבן שלו שי?
ת: כן.
ש: אתה יכול לספר איזה קשרים?
ת: רכישת נכס בבן יהודה 13 שכמדומני גם גברתי מתעסקת בו כיום.
כב' השי' ערקובי: (לא ברור).

העד, מר חן : כן.
כב' הש' ערקובי : (לא ברור).
העד, מר חן : לא חשוב.
עו"ד נווה : לא יודע,
כב' הש' ערקובי : (לא ברור), מי זוכר, מכל התיקים אני לא יכולה לזכור את כל התיקים,
עו"ד נווה : אז מה, אז מה היה, מה היה שם, זה נכס שרכשתם, נכס,
העד, מר חן : נכס שאני רכשתי בנאמנות עבור אחרים ובין היתר גם עבור בניו.
כב' הש' ערקובי : לא שמעתי, עבור?
עו"ד נווה : עבור מי?
העד, מר חן : עבור בניו של שוטה, שניים מבניו.
כב' הש' ערקובי : שניים מבניו.
עו"ד נווה : שמי, מי אלה הבנים?
העד, מר חן : שי וישראל.
עו"ד נווה : זה היה בתקופה, אתה יכול להגיד מתי, זה היה כששוטה היה מנהל מחלקת הרישוי (מדברים ביחד)?
העד, מר חן : זה היה ב-2005 או 6, 6.
ש : הבנתי, היה לכם, אולי, כתוצאה מירושה או משהו כזה, היה לכם איזשהם נכסים משותפים בשלב מסוים לך ולשוטה או לאחד מהבנים שלו?
ת : לי ולשוטה לא היה שום דבר משותף בירושה.
ש : לא, אבל גם אם לא בירושה, אני אומר אולי בירושה או אולי בדרך אחרת, רכשתם ביחד, עשיתם עסקה, לא היה לכם אף פעם אחזקות משותפות באיזשהו?
ת : כן היה, רכשנו עוד נכס ברחוב וויזל בתל אביב.
ש : מתי?
ת : לא זוכר, 2006, 7, 8.
ש : ואז כשאתם נותק הקשר ביניכם, אז מה עשיתם עם הנכס?
ת : אני מכרתי את חלקי.
ש : למי מכרת?
ת : אבי פדידה.
ש : מי?
ת : לאבי פדידה.
ש : שהוא גם קרוב למשפחה או שהוא,
עו"ד ון-אמדן : פדידה, עוזרי?
העד, מר חן : לא.

עו"ד נווה: לא יודע, לפעמים אנשים מתחתנים, מר ון-אמדן, אתה מכיר את זה בוודאי.
כב' השי' ערקובי: אני רוצה להתקדם, (מדברים ביחד),

עו"ד נווה: כן כן, אנחנו. אתה יודע להגיד מה הקשר בין דודו לשוטה או לשי, בשנים שהיית בקשר עם שניהם?
העד, מר חן: אין לי מושג שהיה ביניהם קשר בשנים שאני הייתי.
עו"ד נווה: זאת אומרת, מבחינתך הם בכלל לא הכירו אחד את השני,
העד, מר חן: אולי הכירו, אבל,
ש: אבל אתה לא יודע.
ת: לא כל מי שאתה מכיר יש לך קשר.
ש: אז אני כשאני אומר קשר אני מתכוון גם להיכרות.
ת: אז יכול להיות שהם הכירו.
ש: אתה יודע שהם הכירו, או שאתה,
ת: אני לא זוכר, אתה מדבר איתי למעלה מ-10 שנים, מאיפה אני יודע, לא זוכר.
ש: טוב אני, אנחנו בשאלות אחרונות. המשרד שלך היום איפה הוא נמצא?
ת: אין לי משרד היום.
ש: לפי האתר של לשכת עורכי הדין יש לך משרד בנחלת בנימין 100, זה נכון?
ת: זה לא משרד אבל בסדר.
ש: כן, זה,
ת: אני עובד לבד, אין לי משרד, אין לי צורך במשרד אני עובד לבד באופן מוחלט לבד.
ש: אז מה זה נחלת בנימין 100?
ת: מקום שאני נמצא בו.
ש: אוקיי, אז זה משרד שלך, רק תסביר, אני פשוט אם לא תסביר אני לא אבין.
ת: אני לא אסביר, אני אומר לך.
ש: כן, אז נו, אז מה, מה,
ת: אין לי משרד.
ש: אז מה זה בנחלת בנימין?
ת: זו הכתובת שלי אבל אין לי משרד.
ש: אתה גר שם?
ת: כן.
ש: אוקיי, מי משכיר לך את המקום?
ת: אף אחד.

ש: או שזה בבעלותך?

ת: נכס משפחתי.

עו"ד ון-אמדן: מה, מה, מה הקשר, כבר (מדברים ביחד) אולי יהיה קו חקירה, אולי (מדברים ביחד),

עו"ד נווה: (מדברים ביחד), אני אשמח, אני אשמח בזמני, אני אשמח בזמן הפנוי, אנחנו,

כב' הש' ערקובי: (מדברים ביחד),

עו"ד ון-אמדן: לא, אבל שיגיע, זה יפה שהוא,

כב' הש' ערקובי: כן, עורך דין ון-אמדן,

עו"ד ון-אמדן: מבזבז זמן (מדברים ביחד) לא יודע בשביל מה.

עו"ד נווה: אתה (מדברים ביחד),

כב' הש' ערקובי: עורך דין נווה, עורך דין נווה, אתה (מדברים ביחד).

עו"ד נווה: אנחנו לקראת סיום, אם הוא רוצה אני יכול להסביר לו, אבל,

כב' הש' ערקובי: בסדר, כן, בבקשה.

עו"ד נווה: שהעד יצא וחבל,

עו"ד ון-אמדן: (מדברים ביחד) בבית המשפט, לא,

עו"ד נווה: חבל על הזמן אבל, אתה מפריע.

כב' הש' ערקובי: די,

עו"ד ון-אמדן: אני לא מפריע,

עו"ד נווה: כן, זה נקרא להפריע,

עו"ד ון-אמדן: אני מעלה שאלות רלוונטיות, אתם יכולים להגיד מאה פעמים לפרוטוקול ואחרי זה לכתוב בסיכומים "מפריע מפרע מפריע",

עו"ד נווה: נו נכון, אבל אתה מפריע.

עו"ד ון-אמדן: זה לא רלוונטי, אתה עושה פישינג כרגע, ואני מבקש שבית המשפט יפסיק את הפישינג.

כב' הש' ערקובי: טוב, תודה, כן עורך דין נווה, איפה אנחנו?

עו"ד נווה: (מדברים ביחד), תודה, אני רק מנסה להבין מי משכיר לך את המשרד,

העד, מר חן: אף אחד.

עו"ד נווה: אז בבעלות מי זה?

העד, מר חן: משפחתית.

ש: מה, של מי?

ת: אמא שלי ודוד שלי.

ש: הבנתי, איך קוראים לו לדוד שלך?

ת: שוטה.

ש: הבנתי, אז אתה בעצם, המשרד שלך הוא בבניין שבבעלות של שוטה חובל, נכון? כן, אני רק מאשר את מה שאתה אמרת לי כרגע, אם אני טועה, אז,

ת: לא אמרתי כלום, מה שאלת מי משכיר, אמרתי לך "אף אחד, נכס משפחתי".

ש: נכון, שהנכס (לא ברור) המשפחתי הוא בבעלות שוטה חובל, אני פשוט מנסה להבין, אתה אמרת את זה הרגע.

ת: חלק, כן.

ש: אתה, אתה יודע שבעבר בבניין הזה פעל בית בושת?

ת: לא.

ש: לא שמעת על זה?

ת: לא.

ש: אתה יודע שדודו היה שותף בבית בושת שהופעל בבניין הזה?

ת: לא.

ש: לא, אולי שמעת על זה, קראת בכתבות,

ת: אולי, אבל אני לא יודע.

ש: אבל, זה לא, אם שמעת על זה, זה לא הטריד אותך.

ת: יש הרבה דברים בחיים שמטרידים אותי,

ש: אבל זה לא אחד מהם, זה שאתה בבניין שבו השותף שלך,

ת: זה כן.

ש: ביחד עם קרובי משפחה שלך הפעילו בית בושת, זה לא אחד מהדברים שהטרידו אותך?

ת: מתי?

ש: אני שואל אותך.

ת: אולי מתישהו כן, אני לא יודע. אני מניח שמתישהו כן.

ש: הבנתי. ורק באמת לקראת סיום, אני מציג לך תצהיר שלך שליח שהדביק על הבית בנחלת בנימין 100 הזמנה לדיון היום, אתה ראית את ההזמנה הזאתי שהודבקה?

ת: לא, כשנודע לי דבר ההזמנה התייצבתי.

ש: הבנתי. שתי שאלות אחרונות גברתי. איפה עשית התמחות?

ת: אצל עורך דין איתן סגל.

ש: שעורך דין איתן סגל עבד בשלב מסוים עם המשפחה שלך או עם דודו?

ת: לא יודע.

ש: אתה לא יודע, אתה יודע אם הוא היה עורך דין של שי חובל, של שוטה חובל, בשלב מסוים, נכח בעסקאות שאולי אתם עשיתם?
ת: אני?
ש: כן.
ת: לא זוכר.

ש: לא זוכר, יש לך איזשהו קשר לפרויקט בסלמה 7?
ת: לא.
ש: אתה יודע אם דודו היה קשור לפרויקט הזה באיזשהו אופן?
ת: לא.
ש: יש לך קשר כלשהו לפרויקט במונטיפיורי 19?
ת: היה.
ש: אתה יכול להסביר מה היה הקשר?
ת: הקשר היה שרכישת הנכס ומכירה שלו.
ש: זה מתי קרה?
ת: לא יודע, בסביבות 2007, 8, משהו כזה גם.
ש: והרכישה והמכירה גם? כאילו,
ת: אולי 2009. זה היה בסמוך, כן, זה היה יחסית, אני חושב שזה היה באותה שנה הרכישה והמכירה אפילו, אבל אני לא משוכנע, לא,
ש: דודו היה שותף איכשהו בנכס הזה, אולי רכשת ממנו, מכרת לו, רכשת ביחד איתו? למיטב ידיעתך.
ת: לא, אני רכשתי לא ממנו, מאנשים אחרים, ומכרתי, אני חושב, ללקוחות שהוא הביא אותם לדעתי, או לאנשים שהוא הביא אותם.
ש: אתה זוכר מי?
ת: את השמות, לא.
ש: (לא ברור), אנשים שהוא הביא ואתה לא זוכר כבר מי אלה, מכרת להם,
ת: כן, מכרתי, לפני כמה שנים.
כב' הש' ערקובי: תודה רבה,
העד, מר חן: כמו עוד הרבה דברים אחרים שמכרתי.
כב' הש' ערקובי: עורך דין נווה סיימת?
עו"ד נווה: כן, תודה.
כב' הש' ערקובי: עורך דין ון-אמדן, בכבוד.
עו"ד ון-אמדן: תודה.

<u>ע.ה/15 מר יוסי חן, משיב בחקירה נגדית לעורך הדין ון-אמדן:</u>

עו"ד ון-אמדן: נדבר רגע,
העד, מר חן: בבקשה. אני לא צריך את זה.
עו"ד ון-אמדן: הקרקע בקרית שלום בתל אביב שחברת אוריה קנתה, אתה זוכר מה היה בערך שטח הקרקע?
העד, מר חן: קצת יותר מ-3 דונם.
ש: ואם הבנתי נכון אתם קניתם אותה עם פולש שהיה גר בה.
ת: עם שניים לדעתי.
ש: עם שניים, ואתם ניהלתם משא ומתן עם אותם פולשים והגעתם להסכמים חתומים על פינוים תמורת כסף.
ת: עם אחד מהם לדעתי, לא עם שניהם.
ש: הבנתי.
ת: זה שתי משפחות שונות אגב.
ש: הבנתי. ואחת המשפחות זה הררי?
ת: כן, איתם הגענו להסדר, עם המשפחה השנייה שאני לא זוכר את שמה, אני זוכר שהם מהעדה הפרסית, אבל אני לא זוכר את השם, לא הצלחנו להגיע להסדר.
ש: אז איך הם התפנו?
ת: אין לי מושג אם הם התפנו בכלל, אני לא יודע. (מדברים ביחד), אני לא יודע מה עלה, לא, אין לי מושג, אני יצאתי ומכרתי את חלקי, ואין לי מושג מה קרה עם זה.
ש: עכשיו אתה, סיפרת קודם על זה שחתמתם על הסכם, שילמתם כסף, ובאתם לעלות על הקרקע ואז צץ מישהו וטען שהוא בעלים, מחזיק,
ת: שהוא המחזיק בפועל ולא אח שלו, כן.
ש: הבנתי. בירורתם איתו, זה אחרי שהגעתם להסכם עם האח והאח לא אמר שום דבר שיש לו עוד אח?
ת: לא, הוא דווקא הציג את עצמו שהוא בשם כל המשפחה.
ש: הבנתי. וכשפיזית הייתה, אם היית בשטח פיזית, ראית פרט לאותו אח גם את האח האחר שבאתם לפנות, פתאום צץ והתנגד לפינוי?
ת: כן, הייתי שם.
ש: הבנתי. עכשיו תראה,
ת: התוצאה של החקירה במשטרה זה עקב התגרה בין האחים בכלל, זה לא עקב משהו שאנחנו עשינו.
ש: הבנתי, עכשיו, האם זה נכון,

ת: אני יכול להגיד לך גם שאחד האחים, זה שהתפרץ, הוא הוציא אקדח וירה על הרצפה, או על סמוך לרגל של אח שלו, זאת אומרת,
ש: זה מה שרציתי לשאול, כי אני,
ת: אז כן, היה, בגלל זה הגענו למשטרה, אנחנו הזמנו משטרה.
ש: כן, אני הבנתי שאחד האחים, לא זה שעשיתם איתו הסכם,
ת: נכון.

ש: שלף אקדח וממש ירה.
ת: נכון, הוא נעלם לכמה דקות וחזר עם אקדח, כן.
ש: וממש ירה, לא רק נופף בו, לא רק,
ת: ירה, ירה, הייתה ירייה. אני לא ראיתי איפה הוא ירה, אם הוא פגע בכלל, כי אני ברחתי, אבל,
ש: מפחד לחייך.
ת: כן, מישהו מוציא אקדח, אתה יודע, מה.
ש: רק תגיד את הדברים לפרוטוקול, ורק תתן לנו להבין,
ת: טוב.
ש: חששת לחייך לנוכח יריית האקדח וברחת.
ת: נכון.
ש: והזמנתם, חברת אוריה, אתה, דודו, משטרה בעקבות הירי הזה של אותו אלמוני לכיוונכם,
ת: כן,
ש: או לכיוון האח,
ת: לא לכיווננו, זה לכיוון אח שלו, כן,
ש: הבנתי.
ת: ואנחנו היינו בסמוך, אז,
ש: אתם חיכיתם שהמשטרה תגיע? או שאתה כל כך חששת לחייך,
ת: אני לא זוכר.
ש: אוקיי, בסדר,
ת: אני באמת לא זוכר.
ש: ואז בעקבות הירי הייתה חקירת משטרה.
ת: נכון.
ש: עכשיו, תראה, דיברת על כתבות בעיתונות, אני רוצה להזכיר לך, אני גם חקרתי את גברת שפורר, זה לא במחלוקת, היו כמה כתבות, הראשונה שבהם, אני מדבר על כתבות בעיתון הארץ, שלוש, הראשונה שבהם הייתה מיום 12/10/12,

שוטה וחברותו, איך באמת עובדים עסקי הנדל"ן בתל אביב, אתה זוכר את הכתבה הזאת?
ת: כן.
ש: כן, לשיטתך היא עסקה בכך במישרין או בעקיפין? אתה הרגשת שכותבים עליך?
ת: בדרך כלשהי, ברור.

ש: אוקיי, אז אני אומר,
ת: שמי מתנוסס שם, כולל אולי תמונה, לא זוכר אם פה או שם, אבל.
ש: גם דודו הוזכר שם, לשיטתך, אתה זוכר שקישרו בינך ובין דודו, משהו כזה? בכתבה הספציפית הזאת.
ת: אני לא יודע אם ספציפית בזאת אבל אני זוכר שבכל הכתבות האווירה הכללית הייתה לשייך לכמה שיותר דברים קיצוניים,
ש: אותך.
ת: אותי, ובכלל, אותי, את שוטה,
ש: את שוטה.
ת: כן, את כל,
ש: אוקיי, עכשיו תראה, הכתבה הבאה הייתה עוד פעם בעיתון הארץ, כ-3 וחצי שבועות לאחר מכן, ב2/11/12, כותרתה הייתה ענף הנדל"ן בתל אביב, הגרסה האלימה.
ת: כן.
ש: עוד פעם חשת שהכתבה עוסקת גם בך במידה רבה?
ת: תזכיר לי את התאריך רגע, מתי זה היה?
ש: 2/11/12, אני יכול להראות לך גם בדף, (מדברים ביחד),
ת: אני חושב, אני חושב,
כב' השי' ערקובי: (לא ברור).
עו"ד ון-אמדן: מה?
העד, מר חן: אני חושב שהכתבה הזו, או זו שאחריה, שהתפרסמה בסוף שבוע,
עו"ד ון-אמדן: תכף נגיע לזו שאחריה.
העד, מר חן: אז באחת מהן, אני לא זוכר איזו, אבל אני זוכר שביום שלמחרת, שזה היה יום ראשון בבוקר, קיבלתי טלפונים משלושת הבנקים הגדולים בישראל, שהתחילו לשאול אותי לפשר הכתבות האלה.

ש: תכף אשאל אותך, אני אזכיר לך את הכותרת של הכתבה הבאה, הכתבה הבאה פורסמה ב-17/2/13, כותרת הייתה סוחר הנשים שהפך לאיל נדל"ן, זו הכתבה שבעקבותיה קיבלת טלפונים.
ת: נראה לי, שקיבלתי טלפונים משלושת הבנקים לפשר הכתבות הללו.
ש: זו הכתבה שבעקבותיה ניתקת את יחסיך עם דודו, זו הכתבה?
ת: לא.
ש: איזה?
ת: הכתבה שבעקבותיה ניתקתי את היחסים עם דודו זה בתחילת, לדעתי, 2009.

ש: איפה היא פורסמה?
ת: בידיעות אחרונות, בעיתון, בעת שהתפוצצה הפרשיה שיש איזשהו סוכן סמוי ברשת הברחת נשים.
ש: הבנתי, עכשיו, פרט לעובדה שקראת את אותה כתבה בעיתון, האם לך אישית היה מידע כלשהו לגבי תוכן הכתבה?
ת: לא, נהפוך הוא,
ש: נהפוך הוא באיזה מובן?
ת: אני הרגשתי, לא ידעתי שזה, אם הייתי יודע שהוא סוכן סמוי, עד מדינה, מתעסק עוד משהו שקשור בכלל לעולם הפשע, אז נראה לי שלא הייתי עושה איתו מלכתחילה את השותפות של החברה.
ש: הבנתי. זאת אומרת, הכתבה עסקה בכך שהוא סוכן סמוי ועד מדינה.
ת: ועבריין, הוא מתעסק,
ש: לשעבר,
ת: ממשיך לעסוק בפשיעה.
ש: איך, אתה בדקת,
ת: לא.
ש: היה כתוב שם שהוא ממשיך לעסוק בפשיעה? היה כתוב שם שהוא ממשיך,
ת: אני לא זוכר.
ש: אתה לא זוכר, זוכר שזה רק דיבר על עברו ועל העובדה שכרגע הוא עד מדינה וסוכן משטרתי סמוי. תנסה לדייק למיטב זכרונך, כן.
ת: אני לא זוכר.
ש: הבנתי, אתה לא היה לך שום מידע אישי עם מה שכתוב בכתבה הוא נכון, הוא לא נכון.
ת: לא, אבל באותו יום אני זוכר שהתקשרתי לדודי,

ש: והחלטת, אתה, בעקבות אמרת, כאילו, כן נכון, לא נכון, אני מחליט לנתק איתו קשרים.
ת: לא. אני התקשרתי לדודי,
ש: כן.
ת: ופגשתי אותו באותו יום, ואחרי שהבנתי שאכן מדובר בו, אז החלטתי לנתק איתו קשרים.
ש: אבל הוא הודה שהוא סוכן משטרתי, היה סוכן סמוי ועד מדינה,
ת: כן.
ש: בזה הוא הודה.
ת: כן.
ש: הוא הודה במשהו מעבר לזה?
ת: לא.
ש: לא. ובעקבות כך אמרת "אני לא רוצה לעשות עסקים איתו.".
ת: כן.
ש: אוקיי. איך הוא קיבל את זה?
ת: נראה לי שלא,
ש: בכעס, בהבנה, בזעם, בהתפרצות,
ת: נראה לי שכן, לדעתי בכעס, אני חושב שאפילו היה בינינו איזה ויכוח או,
ש: מה הוא אמר לך?
ת: סוג שלך ריב.
ש: מה הוא אמר לך בהקשר?
ת: שלא הייתה לו ברירה.
ש: לא הייתה לו ברירה מה, לשיטתו?
ת: אלא להיות סוכן סמוי של המשטרה.
ש: הבנתי, אוקיי. וזה לא ריצה אותך?
ת: לא, אני הרגשתי,
ש: שאתה לא רוצה לעשות עסקים,
ת: אני הרגשתי נבגד באותה עת.
ש: באיזה מובן?
ת: במובן שאתה בא עושה איתי דברים, ומאחורי גבי ללא ידיעתי אתה עושה דברים אחרים מנוגדים לחלוטין.
ש: להיות סוכן משטרתי ולהפיל רשת של סוחרי נשים זה דבר שמנוגד לתפיסת עולמך?

ת: לא, מצד אחד, אבל מצד שני להיות, להיות, להתעסק בזה באופן כלשהו זה מנוגד לתפיסת עולמי, כן.

ש: זאת אומרת, העובדה שכחלק מהודאתו והיותו עד מדינה, הוא גם הודה בשותפות כזאת או אחרת בפעילות הזאת, היא אמרה לך, גרמה לך להגיד "אני לא רוצה לעשות איתו עסקים.".

ת: כן, מה שאמרתי, כמו שאמרתי, היא גרמה לי להרגיש נבגד.

ש: הבנתי,

ת: זה כמו שמישהו בוגד בך, אותו דבר, הוא עושה משהו מאחורי גבך ולא אומר לך.

ש: עכשיו, הרגשת שזה קשור לעסקים שאתה עושה, העובדה שהוא עד מדינה ומפיל רשת של סוחרי נשים הייתה לשיטתך באיזשהי דרך קשורה לעסקי הנדל"ן שאתם עסקתם בהם באותה עת?

ת: באופן ישיר לא, אבל באופן עקיף כן.

ש: הבנתי.

ת: אני חששתי שיקרה לו משהו, אתה יודע זה, מעלה הרבה מחשבות והרבה חששות, ולא הייתי, לא רציתי להיות קשור לזה.

ש: חששת שיחסלו?

ת: מה?

ש: אחד החששות שלך שבגלל הדבר הזה יחסלו אותו ואז תישאר ללא שותף? אני שואל, אתה יודע,

ת: ללא שותף,

ש: זה היו מחשבות שלך, אני מנסה,

ת: כן, יכול להיות שעלתה לי מחשב כזו, ללא שותף, ועם חובות, אתה יודע, יבואו, יבואו אלי ויגידו שאני חייב עוד, אז מה לי ולדברים האלה בכלל, למרות שהנתבעת פה מנסה לצייר אותי באופן אחר, אבל,

ש: אני לא נכנס למה הנתבעת,

ת: בסדר, אני נכנס.

ש: בסדר. עד כמה ביקשת ממנו הבהרה, במובן הזה שמעבר להיותו עד מדינה שקדם לזה היותו סוכן משטרתי שהלך והקליט אנשים, עד כמה ניסית לברר איתו, האם זה נשאר בעברו, זאת אומרת מהעובדה שהוא החליט להיות עד מדינה, מעיד כנגד אנשים שהוא היה איתם בקשרים, עד כמה זה, הבנת ממנו, ביקשת ממנו הבהרות עד כמה זה בעברו?

ת: תשמע, ב-2008 לפני הקמת חברת נוורלנד, הייתה לי שיחה איתו בעניין הזה, והוא, מה שנקרא, הצהיר, נשבע, התחייב, לא יודע מה,

ש: (מדברים ביחד),

ת: שכל העולם הזה שייך, העולם העברייני שייך לעברו ולא עוד, וב-2009 כשגיליתי שלא כך,

ש: שהוא נותן עדויות.

ת: כן, אז גיליתי שהוא עדיין מעורב בדרך כזו או אחרת,

ש: זה שבן אדם נותן עדות,

ת: לא לא, זה מעבר לעדות לדעתי, אני חושב שבאותה עת לפחות, מה שאני הבנתי, זה שהוא לא רק נתן את העדות אלא הוא גם הלך והקליט אנשים, וכשאתה הולך להקליט אנשים אז יש לך סוג של מעורבות בדבר, ככה אני רואה את זה.

ש: הבנתי, אתה לא הבנת ממנו שאתה ההקלטה,

ת: זה כבר לא עניין אותי,

ש: זה לא עניין אותך,

ת: לא עניין אותי, אתה יודע,

ש: (מדברים ביחד) שאת ההקלטה הוא ביצע כחלק מעסקת עד המדינה שלו ואז העיד,

ת: לא, לא עניין אותי,

ש: כחלק מעד, זה לא עניין אותך?

ת: לא עניין אותי.

ש: הבנתי, אז עצם המעורבות שלו כעד מדינה,

ת: אוקיי, כן.

ש: וכמי שהפיל את הרשת הפריע לך.

ת: כן.

ש: אוקיי, אין לי יותר שאלות.

כב' הש' ערקובי: תודה רבה אדוני, חקירה חוזרת? אין, תודה רבה. אני פוסקת שכר טרחת העד בסך 300 ₪ שישולם בשלב זה על ידי הנתבעת, עורך דין נווה, אדון טורג'מן לא הגיע, אני צריכה, אני חושבת שמיצינו את ניסיונותינו להביא אותו,

החלטה

אני פוסקת שכר טרחת העד בסך של 300 ₪ שישולם בשלב זה ע"י הנתבעת.

ניתנה והודעה היום, 18 בפברואר 2019, במעמד הצדדים.

רחל ערקובי, שופטת בכירה

עו"ד נווה: אני גם חושב ככה,

כב' הש' ערקובי: אלו עדי אדוני? או,

עו"ד נווה: כן כן, אנחנו,

כב' הש' ערקובי: אתה צריך להגיד את זה לפרוטוקול כבודו.

עו"ד נווה: מה חסר לך לפרוטוקול, שאנחנו מוותרים על עדותו וגם על,

עו"ד ון-אמדן: ואלה עדיך.

כב' הש' ערקובי: (מדברים ביחד) ושאתה צריך להגיד אלה עדי אדוני.

עו"ד נווה: סליחה, אלה עדי.

כב' הש' ערקובי: אלה עדי?

עו"ד ון-אמדן: כי זה היה סיכום בישיבה הקודמת,

עו"ד נווה: עדיין, עשינו,

עו"ד ון-אמדן: שנותנים עוד ניסיון להביא את מי שמביאים, חתמנו,

עו"ד נווה: משטרת ישראל רדפה אחרי האנשים האלה כבר 3 פעמים,

כב' הש' ערקובי: 3 פעמים,

גב' שפורר: (לא ברור), מה זה לא בא?

עו"ד נווה: מה נותר לנו לעשות, (מדברים ביחד), נו באמת מה נותר?

כב' הש' ערקובי: לא יודעת, 3 פעמים ניסינו ומשטרת לא הצליחה להביא את האדוני. אני מודה לאדוני,

העד, מר חן: אני מקבל מגברתי איזשהו פתק למזכירות, משהו?

כב' הש' ערקובי: אני לא נותנת לך כי זה מוקלט, אבל,

העד, מר חן: אז מה אני עושה?

עו"ד ון-אמדן: אז גברתי צריכה לפסוק את סכרו, קודם כל.

כב' הש' ערקובי: פסקתי.

עו"ד ון-אמדן: סליחה, לא שמעתי.

העד, מר חן: כן, אבל מה עם (לא ברור).

כב' הש' ערקובי: אז שיגיע, אני מציעה שתרד למזכירות, תגיד להם שפסקתי את שכרך, תגיד להם שהפרוטוקול מוקלט אז ייקח קצת זמן עד, במזכירות השלום, כן? והם ידריכו אותך, אתה צריך להמציא להם איזה פרטים לגבי לאן להעביר את הכסף,

עו"ד ון-אמדן: יש טופס שאתה צריך למלא.
כב' הש' ערקובי: כן,
העד, מר חן: תודה רבה.
כב' הש' ערקובי: עורך דין ון אמדן, לאחר שהנתבעת אמרה אלה עדי אדוני,
עו"ד ון-אמדן: יש לי עד, גברתי, עד ה-3/3 להודיע, אם גברתי זוכרת, מהדיון הקודם. אני יודיע בצורה מסודרת, עד ה-3/3.
כב' הש' ערקובי: (מדברים ביחד).
עו"ד נווה: גברתי האם הוא מביא עדים נוספים,
כב' הש' ערקובי: הוא מביא עדים נוספים, אוקיי, ומה אדוני יכול להגיד לנו היום, אם הוא יודע או לא?
עו"ד ון-אמדן: עובדים על זה.
כב' הש' ערקובי: אוקיי, טוב, אז,
עו"ד ון-אמדן: מתייעצים בעניין, עובדים על זה.
כב' הש' ערקובי: אוקיי, יש לנו מועד ב -27 למרץ,
עו"ד ון-אמדן: כן.
כב' הש' ערקובי: אני מזכירה לכם, המועד קבוע לשעה 10, האם יש אפשרות שבאים ב-30 :8?
עו"ד נווה: 30 :8 בבוקר?
עו"ד ון-אמדן: שניה אני אבדוק אם לא קבעתי דיון אחר,
כב' הש' ערקובי: כן,
עו"ד ון-אמדן: כמו היום למשל שבגללו איחרתי.
כב' הש' ערקובי: ובגללו באת כועס.
עו"ד ון-אמדן: גם בגללו, אבל ב-27 אין לי שום בעיה.
עו"ד נווה: אני צריך פשוט רק לבדוק עם,
כב' הש' ערקובי: אתה יכול לבדוק,
עו"ד נווה: עם עורך דין קידן.
כב' הש' ערקובי: כי פשוט חבל לי על,
עו"ד נווה: בגלל שהוא מגיע מרחוק, הוא בטח יתבאס,
כב' הש' ערקובי: לא משנה, יכול להיות שבגללו, לא חשוב, נשאיר את זה בשעה 10,
עו"ד נווה: לא, אין לי בעיה להגיש הודעה, הוא פשוט לא פה ואני צריך לבדוק,
כב' הש' ערקובי: (מדברים ביחד),
עו"ד ון-אמדן: אני, גברתי, היום, היום, 30 :8, אני לא יודע מה יהיה מחר אבל כרגע זה נכון.
כב' הש' ערקובי: בסדר, בסדר, בינתיים אנחנו,
עו"ד ון-אמדן: אין לי שום בעיה להגיע,
כב' הש' ערקובי: אז בינתיים חברים יקרים אנחנו,

עו"ד נווה: כי לגברתי יש איזה דדליין באותו יום, ואחרת אנחנו לא נספיק או.
כב' השי' ערקובי: אני יושבת באולמות האלה כבר (לא ברור), הכלי נסגר בערך בסביבות 23, אני כבר מפסיקה (לא ברור). אתם רוצים אותי סבלנית או (מדברים ביחד),
עו"ד ון-אמדן: לא, גם אחרי 2 גם צריך היתר מיוחד, (לא ברור) זה מוקלט לא צריך.
כב' השי' ערקובי: אני מנסה להיות סבלנית, (מדברים ביחד).
עו"ד ון-אמדן: לא, בסדר. לא, גם חברי, גם, חברי אמרו בדין הקודם שיכול להיות שאם יהיו תצהירים הם יוותרו על החקירות של אותם עדים נוספים.
עו"ד נווה: אבל אנחנו בנדמה לי,
כב' השי' ערקובי: אם יהיו,
עו"ד נווה: אם יהיו זה, ואם יהיו עדים, ואם יהיו זה אנחנו,
כב' השי' ערקובי: ואז הם ישקלו, ואז הם יודיעו,
עו"ד ון-אמדן: בסדר, הכל טוב, הכל טוב.
כב' השי' ערקובי: (מדברים ביחד), שיהיה לכם המשך יום נעים חברים יקרים.
עו"ד ון-אמדן: בעזרת השם לכולנו, תודה.
עו"ד נווה: (מדברים ביחד) גברתי.
כב' השי' ערקובי: 27 זה לפני פורים, נכון?
עו"ד ון-אמדן: לא בדקתי.
עו"ד נווה: (מדברים ביחד) אחרי,
כב' השי' ערקובי: אנחנו, אנחנו עכשיו,
עו"ד נווה: אחרי, שבוע אחרי.
כב' השי' ערקובי: אז שיהיה לכם המשך יום נעים.

-ההקלטה הסתיימה-

הוקלד על ידי סוניה דוננפלד-לדר-לאופר